

Η ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

Το γεγονός της Πεντηκοστής συνέβη στα Ιεροσόλυμα, πενήντα μέρες μετά την Ανάσταση του Χριστού, και σηματοδότησε την αφετηρία της ιστορικής διαδρομής της Εκκλησίας και έθεσε τις βάσεις για τον αγιασμό ολόκληρης της ανθρώπινης ιστορίας και του πολιτισμού.

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Οι Πράξεις των Αποστόλων περιγράφουν με παραστατικό τρόπο το γεγονός της Πεντηκοστής (Πράξ. 2,1-13). Δέκα μέρες ύστερα από την Ανάληψη του Χριστού, οι έντεκα μαθητές Του (ο Ιούδας είχε αυτοκτονήσει) γύρισαν στα Ιεροσόλυμα και συγκεντρώθηκαν στο ίδιο σπίτι. Ήταν ο Πέτρος και ο Ανδρέας, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, ο Φίλιππος και ο

Ναθαναήλ ή Βαρθολομαίος, ο Θωμάς και ο Ματθαίος, ο Ιάκωβος ο γιος του Αλφαίου, ο Θαδδαίος ή Λεββαίος, και ο Σίμων ο Κανανίτης ή Ζηλωτής.

Όλοι μαζί, σαν μια ψυχή, παρέμεναν στο υπερώο, στον πάνω όροφο του σπιτιού όπου και άλλοτε μαζεύονταν. Εκεί μαζί με την Παναγία Μητέρα του Κυρίου και εκατόν είκοσι περίπου άλλους πιστούς, προσεύχονταν με θερμή. Περίμεναν με λαχτάρα να έρθει σ' αυτούς "ό Παράκλητος", το Άγιο Πνεύμα.

Στο διάστημα αυτό συμπλήρωσαν με θαυμαστό τρόπο την κενή θέση του Ιούδα του Ισκαριώτη. Ανάμεσα απ' αυτούς πού είχαν παρακολουθήσει από την αρχή τον Κύριο και ήταν μάρτυρες της Αναστάσεως, καθώς όριζε σχετική προφητεία, διάλεξαν το Ματθία και τον Ιούστο. Μετά από θερμή προσευχή στον Κύριο να παρουσιάσει τον καλύτερο για τη θέση του νέου Αποστόλου, διάλεξαν με κλήρο το Ματθία. Αυτός πήρε τη θέση του δωδέκατου Αποστόλου και ζητούσε το φωτισμό του Θεού, για να φανεί άξιος στο αποστολικό αξίωμα.

Κατά την ημέρα της Πεντηκοστής οι Απόστολοι μαζί με άλλους πιστούς βρίσκονταν στο υπερώο όπου και προσεύχονταν. Ήταν η ώρα ενάτη πρωινή, όταν ξαφνικά ακούστηκε μια παράδοξη βοή σαν δυνατός αέρας που γέμισε το σπίτι, και κάτι σαν γλώσσες φωτιάς στάθηκαν πάνω από το κεφάλι κάθε μαθητή. Ήταν το Άγιο Πνεύμα!

"Όταν έφθασε ή μέρα της Πεντηκοστής, ήταν όλοι οι πιστοί μαζί στο ίδιο μέρος. Καί ξαφνικά ήρθε από τον ουρανό βοή, πού έμοιαζε σαν να φυσά δυνατός άνεμος, καί γέμισε το σπίτι πού κάθονταν. Καί παρουσιάστηκαν γλώσσες σαν φλόγες φωτιάς να διαμοιράζονται σ' αυτούς καί να κάθεται από μια στον καθένα καί όλοι γέμισαν από Πνεύμα "Άγιο" (Πράξ. 2,1-4).

Η επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος τους καθάρισε από τις αμαρτίες, τους φώτισε το νου και τους θέρμανε το θείο ζήλο, ώστε να γίνουν αργότερα οι αναμορφωτές της οικουμένης.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Η Πεντηκοστή ήταν μια από τις μεγάλες γιορτές των Ισραηλιτών. Τη γιόρταζαν πενήντα μέρες ύστερα από το Πάσχα ως ανάμνηση της παράδοσης του Νόμου από το Θεό στο Σινά. Τότε έρχονταν στην Ιερουσαλήμ πάρα πολλοί Ιουδαίοι από πολλά μέρη του κόσμου, για να γιορτάσουν την εβραϊκή γιορτή της Πεντηκοστής. Έρχονταν να προσκυνήσουν στο μεγαλοπρεπή ναό του Σολομώντα, πού ήταν κι ο μοναδικός τους ναός.

Βρίσκονταν ακόμα Έλληνες, Πάρθοι, Μήδοι και Ελαμίτες, κάτοικοι της Μεσοποταμίας, της Καππαδοκίας, του Πόντου, της Ασίας, της Φρυγίας, της Παμφυλίας, της Αιγύπτου, της Κυρήνης, Ρωμαίοι πολίτες, Κρητικοί και Άραβες πού μιλούσαν διάφορες γλώσσες. Άλλοι απ' αυτούς ήταν ιουδαϊκής καταγωγής και άλλοι προσήλυτοι.

Στα πλήθη που μαζεύτηκαν, ακούγοντας τη βοή, οι Απόστολοι με πρωτοφανές θάρρος διηγούνταν τα μεγαλεία του Θεού. Όλοι άκουγαν έκπληκτοι και με απορία, ο καθένας στη δική του γλώσσα, τους μαθητές του Χριστού. Όλοι τους απορούσαν για την πολυγλωσσία αυτή των Αποστόλων. Όσοι τους γνώριζαν σαν αγράμματους ψαράδες της Γαλιλαίας, δεν μπορούσαν να εξηγήσουν τη μεταβολή αυτή. Κάποιοι έμεναν εκστατικοί, ενώ άλλοι χλεύαζαν λέγοντας ότι οι μαθητές ήταν μεθυσμένοι.

Στο απορημένο πλήθος των συγκεντρωμένων ανέλαβε να μιλήσει ο Απόστολος Πέτρος. Τους θύμισε τα όσα είχε πει ο Θεός στους Ισραηλίτες μέσω του προφήτη Ιωήλ: "στις έσχατες ημέρες... θα χαρίσω πλουσιοπάροχα το Πνεύμα μου σε κάθε άνθρωπο. Έτσι, οι γιοι σας και οι θυγατέρες σας θα κηρύξουν την αλήθεια..." (Πράξ. 2,14). Μετά τους μίλησε για τον Ιησού, τον οποίο, ενώ εκείνοι σταύρωσαν, ο Θεός Τον ανέστησε. Οι ίδιοι οι μαθητές ήταν μάρτυρες αυτής της αλήθειας (Πράξ. 2,32). Στο τέλος κάλεσε όλους τους συγκεντρωμένους να μετανοήσουν και να βαπτιστούν στο όνομα του Χριστού, για να συγχωρηθούν οι αμαρτίες τους και να πάρουν τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος.

Το κήρυγμα του Πέτρου είχε ως συνέπεια εκείνη τη μέρα να πιστέψουν και να βαπτιστούν με χαρά περίπου τρεις χιλιάδες άνθρωποι. Οι νέοι αυτοί πιστοί μαζί με τους Αποστόλους και όσους άλλους είχαν πιστέψει παλιότερα, αποτέλεσαν την πρώτη Χριστιανική Εκκλησία. Έτσι ιδρύθηκε ως Σώμα Χριστού η πρώτη Εκκλησία. Από τότε η ημέρα της Πεντηκοστής ονομάζεται γενέθλια ημέρα της Εκκλησίας. Αυτή έμελλε να αλλάξει την πορεία όλου του κόσμου. Μας θυμίζει τις πλούσιες δωρεές που δίνει το Άγιο Πνεύμα (αγάπη, χαρά, ειρήνη, αγαθοσύνη κλπ.) σε όσους πιστεύουν στο Θεό και συμμετέχουν στη ζωή της Εκκλησίας.

Η Πεντηκοστή άρχισε να γιορτάζεται από τους αποστολικούς χρόνους είτε στο ναό των Ιεροσολύμων μαζί με τους Ιουδαίους (Πράξεις 20,16), είτε χωριστά. Σύμφωνα με τους εκκλησιαστικούς Πατέρες και συγγραφείς του 4ου αιώνα γίνεται λόγος περί του εορτασμού από τους αποστολικούς χρόνους όπου κατά την εορτή αυτή γινόταν και η βάπτιση των κατηχουμένων όπου και για το λόγο αυτό συνεχίζεται και ψάλλεται ο τρισάγιος ύμνος: "Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε...". Η Πεντηκοστή είναι εβδομαδιαία εορτή δηλαδή εορτάζεται όλες τις ημέρες της εβδομάδας με ιδιαίτερη έξαρση το Σάββατο. Από τις μεθεόρτιες ημέρες ξεχωρίζει η Δευτέρα που είναι αφιερωμένη στο Άγιο Πνεύμα όπου και επαναλαμβάνεται ομοίως όλη η ακολουθία της Κυριακής.

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΘΟΔΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

1. Τη δημιουργία της πρώτης χριστιανικής Εκκλησίας. Το Άγιο Πνεύμα δημιουργεί, μεταμορφώνει και αγιάζει την Εκκλησία.
2. Με την Πεντηκοστή το Άγιο Πνεύμα μπαίνει στη ζωή της Εκκλησίας και την παρακολουθεί σ' όλη την πορεία της. Το Άγιο Πνεύμα είναι ο οδηγός της Εκκλησίας στο έργο της. Είναι ο συμπαραστάτης, ο παρηγορητής και ο υπερασπιστής στη δύσκολη πορεία της.
3. Κύριο έργο Του Αγίου Πνεύματος παραμένει η αύξηση και της Εκκλησίας και η συγκρότηση της "μιας, αγίας, καθολικής και αποστολικής Εκκλησίας".

4. Η έναρξη του αποστολικού έργου και η διάδοση του σωτήριου μηνύματος του Κυρίου.

5. Η Ανάσταση του Χριστού είναι το περιεχόμενο του αποστολικού κηρύγματος και το θεμέλιο της νέας ζωής της Εκκλησίας.

6. Η μετάνοια και το βάπτισμα στο όνομα του Χριστού είναι οι προϋποθέσεις για να λάβουμε το Άγιο Πνεύμα και να γίνουμε μέλη της Εκκλησίας.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Τη μέρα της Πεντηκοστής το πρόβλημα των διαφορετικών γλωσσών ξεπεράστηκε με την ενότητα μέσα από την αποδοχή της ποικιλίας γλωσσών και πολιτισμών που χάρισε ο Παράκλητος. Οι απλοί, φοβισμένοι μαθητές του Χριστού μεταμορφώθηκαν με την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος σε θαρραλέους κήρυκες του Ευαγγελίου. Μπήκαν έτσι τα θεμέλια της ιστορικής πορείας της Εκκλησίας, που με το έργο της άρχισε σταδιακά να αγιάζει και να μεταμορφώνει τους ανθρώπους και την ιστορία του κόσμου.

Το Άγιο Πνεύμα από εκείνη τη μέρα, όπως ο ίδιος ο Χριστός είχε υποσχεθεί στους μαθητές του καθοδηγεί την Εκκλησία και δίνει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να γνωρίσουν την αλήθεια. Και αυτή η αλήθεια είναι ο Χριστός και ο νέος τρόπος ζωής που προτείνει στους ανθρώπους.

Κάθε πιστός παίρνει το Άγιο Πνεύμα, πού μένει στην Εκκλησία, με τα ιερά μυστήρια. Ιδιαίτερα το μυστήριο του Χρίσματος μεταδίδει στο βαπτιζόμενο τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος και τον κάνει απόστολο του Χριστού. Γι' αυτό λέγεται και προσωπική Πεντηκοστή του ανθρώπου. Χωρίς το Άγιο Πνεύμα είμαστε φτωχοί και αδύνατοι, μόνοι και απελπισμένοι, ακόμη και όταν νομίζουμε ότι τα ξέρουμε και τα μπορούμε όλα. Το Άγιο Πνεύμα ολοκληρώνει την προσωπικότητα του ανθρώπου.

Η γνώση αυτής της αλήθειας απελευθερώνει τους ανθρώπους από κάθε είδους δεσμό ("όπου υπάρχει το Πνεύμα του Κυρίου, εκεί υπάρχει

και ελευθερία", Β' Κορ. 3,17). Ο αναστημένος Χριστός νίκησε το θάνατο, όχι μόνο ως Θεός αλλά και ως άνθρωπος. Αυτό δίνει τη βεβαιότητα στον πιστό άνθρωπο ότι ο θάνατος δεν είναι το τέλος της ζωής που συντρίβει τις ελπίδες του και τον χωρίζει από τα αγαπημένα του πρόσωπα. Η Ανάσταση δίνει τη βεβαιότητα ότι θα ζήσουμε όλοι μαζί και με τον Χριστό και ότι ο θάνατος δε θα μας χωρίζει πια.

Η ΕΒΡΑΪΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Η εορτή αυτή αντιστοιχεί με την επίσης μεγάλη ετήσια εορτή των Ιουδαίων η οποία στις Εβραϊκές Γραφές (Παλαιά Διαθήκη) αποκαλείται Γιορτή του Θερισμού ή Γιορτή των Εβδομάδων. (Εξοδος 23,16. 34,22) η οποία ήταν καθαρά γεωργική εορτή με τελείως διαφορετικό περιεχόμενο. Τη γιόρταζαν πενήντα μέρες ύστερα από το Πάσχα και λεγόταν Σαβουώθ. Με τη διασπορά των Εβραίων έχασε το γεωργικό της χαρακτήρα και παρέμεινε ως γιορτή της παράδοσης του Νόμου από το Θεό.

Η τήρηση της λάβαινε χώρα την πεντηκοστή ημέρα μετά τις 16 Νισάν του Ιουδαϊκού ημερολογίου, την ημέρα κατά την οποία η κεφαλή κάθε οικογένειας προσέφερε στον Θεό ένα δεμάτι κριθάρι, που υποδήλωνε την επιθυμία για ειρηνική σχέση μαζί Του (Λευιτικό 23,15-16) Οι προσφορές για αυτή τη γεωργική γιορτή γίνονταν μέσω του ιερατείου αρχικά στην Σκηνή του Μαρτυρίου, ενώ αργότερα στον Ναό στην Ιερουσαλήμ.

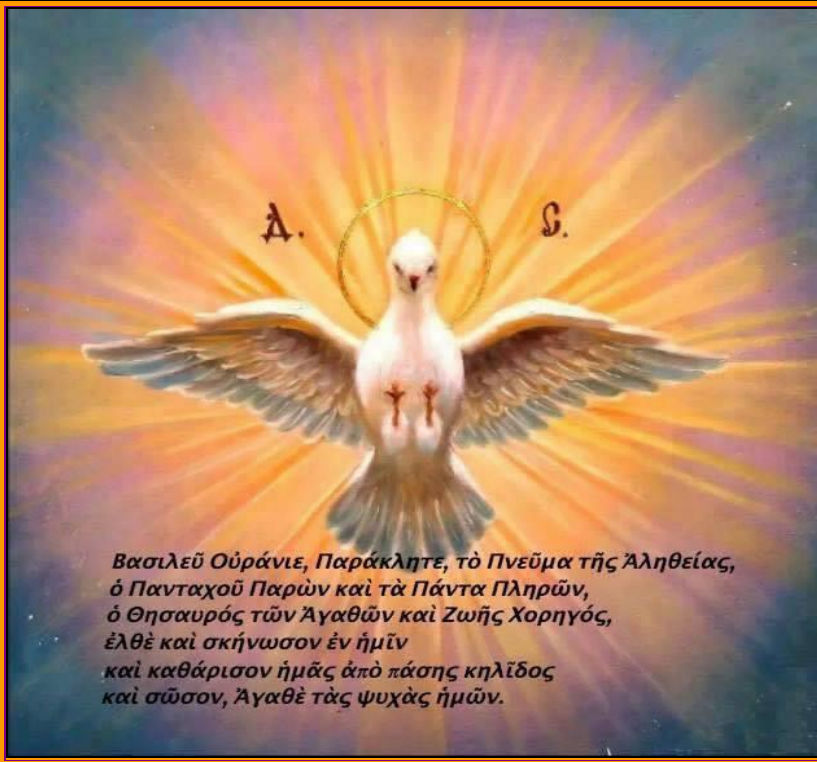
ΥΜΝΟΛΟΓΙΑ

Άπολυτίκιον

Ευλογητός ει, Χριστέ ο Θεός ημών, ο πανσόφους τους αλιείς αναδείξας, καταπέμψας αυτοίς το Πνεύμα το άγιον, και δι' αυτών την οικουμένην σαγηνεύσας, φιλόανθρωπε, δόξα σοι.

Βασιλεύ Ουράνιε (προσευχή)

**Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε,
Το Πνεύμα της αληθείας,
ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών,
ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός,
ελθέ και σκήνωσον εν ημίν
και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος
και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.
Αμήν.**

*Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας,
ὁ Πανταχοῦ Παρῶν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν,
ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός,
ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος
καὶ σώσον, Ἀγαθέ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.*

Πηγή : <http://users.sch.gr/>